

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี โรคและภัยอุบัติใหม่ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ต่อเนื่อง และเป็นไปอย่างสับซ้อนซ้อน เช่น ในปัจจุบัน องค์การได้จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ต้องอาศัยปัจจัยที่สำคัญหลายปัจจัย ทรัพยากรมนุษย์ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีส่วนช่วยในการผลักดันให้องค์การสามารถดำเนินกิจการให้มีประสิทธิภาพและเป็นกำลังสำคัญในการนำพาองค์การขับเคลื่อนไปข้างหน้าสู่เป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ จึงนับได้ว่าทรัพยากรมนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีค่าใช้จ่ายต่อการบริหารและการสร้างคุณค่า ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับองค์การ (ศรรุท โภชนาสน์บัตติ, 2559)

บุคลากรในองค์กรเปรียบเสมือนเป็น “ต้นทุน” ที่มีค่ามากหากทิ้งเป็นต้นทุนที่องค์กรต้องรักษาและลงทุนเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาให้บุคลากรมีคุณค่าอย่างเหมาะสมแก่องค์กรในระยะยาว การที่แต่ละองค์กรต้องสูญเสียบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถไปด้วยเหตุผลใดก็ตาม ย่อมเท่ากับองค์กรต้องเสียต้นทุนที่มีค่าไปโดยได้รับผลตอบแทนที่ไม่คุ้มการลงทุน ในขณะเดียวกันกลับจะต้องลงทุนอีกหลาย ๆ ด้าน เพื่อที่จะสร้างหาคัดเลือกฝึกอบรม และพัฒนาบุคลากรเข้ามาทดแทน ทำให้องค์กรสูญเสียเวลาและผลประโยชน์มากพอสมควร (กรกฎ พลพานิช, 2540)

ดังนั้น สิ่งที่องค์การต้องทราบก่อนเสมอ คือ องค์การพัฒนาอย่างไรเพื่อสูง ใจ และส่งเสริมให้บุคลากรในองค์การให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ขณะเดียวกันก็พยายามรักษาไว้ซึ่งการเป็นสมาชิกภาพขององค์กร ความผูกพันต่อองค์กรจะก่อให้เกิดความเชื่อและเกิดพฤติกรรมที่แสดงออกในด้านดีต่อองค์กร บุคลากรที่มีความผูกพันต่อองค์กรจะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพลดพุ่ติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และปฏิบัติงานกับองค์กรในระยะเวลาทำงานเท่าที่องค์การต้องการ (สำราญ บุญรักษา, 2539, หน้า 42)

การบริหารจัดการงานด้านทรัพยากรบุคคลไม่ได้มีการจำกัดขอบเขตอยู่เพียงแค่การสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถสามารถเข้ามาปฏิบัติงานในองค์กรเท่านั้น แต่ยังต้องทราบก

ถึงสิ่งสำคัญที่ต้องดำเนินการควบคู่กันไป นับตั้งแต่การรับบุคคลเข้ามาปฏิบัติงานในองค์การคือ การปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกลoving ให้บุคลากรภายนอกในองค์การมีความพึงพอใจ ความรักความผูกพัน ความซื่อสัตย์สัมฤทธิ์ต่อองค์การ ความภาคภูมิใจในการก้าวเข้ามายืนเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ พร้อมที่จะร่วมแรงร่วมใจในการปฏิบัติงานในองค์การ และรักษาความเป็นสมាជिकภาพขององค์กรตลอดไป โดยท่องค์การจะต้องใส่ใจดูแลรักษาโอกาสในการเจริญก้าวหน้าของบุคลากร ไว้ด้วย เพื่อให้บุคลากรมีความมุ่งมั่นในการสร้างชื่อเสียง ความสำเร็จให้กับองค์การ โดยไม่เห็นแก่ความเห็นด้วยกัน ความยากลำบาก และเห็นผลประโยชน์ขององค์กรสำคัญกว่า

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่มีภาระหน้าที่ในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุข ให้บริการ และสร้างความพึงพอใจประชาชนในพื้นที่ จังหวัดสุพรรณบุรี แบ่งการบริหารราชการออกเป็น 18 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักปลัด กองกิจการส่วนกลางและแผนและงบประมาณ กองคลัง กองช่าง กองพัสดุและทรัพย์สิน กองการศึกษา กองพัฒนาชุมชน กองการเจ้าหน้าที่ หน่วยตรวจสอบภายใน สุนีย์ท่องเที่ยว สุนีย์กีฬา สุนีย์เทคโนโลยีสารสนเทศ สุนีย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สุนีย์จัดหาและพัฒนารายได้ สุนีย์ประชาสัมพันธ์ บึงน้ำกนเณรและเกียรติ สถานีขอนส่างผู้โดยสารค่านช้าง โดยมีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นผู้นำสูงสุด มีบุคลากรที่ปฏิบัติงานภายนอกในองค์กรจำนวนทั้งสิ้น 377 คน ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาพบว่าบุคลากรภายนอกในองค์กรมีอัตราการเข้า – ออก โยกย้าย เปลี่ยนสายงานเป็นจำนวนมากค่อนข้างมาก ส่วนหนึ่งอาจมาจากสาเหตุความก้าวหน้าในตำแหน่งค่อนข้างจำกัด ทำให้บุคลากรในองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีบางคนแสวงหาหนทางเพื่อความก้าวหน้าและมั่นคงในชีวิตของตนเอง เช่น การลาออกจากไปทำงานกับบริษัทเอกชน รัฐวิสาหกิจ โอนย้ายไปรับราชการในส่วนราชการอื่นหรือย้ายกลับภูมิลำเนา เป็นต้น ขณะที่ข้าราชการส่วนหนึ่งเมื่อปฏิบัติงานมานานและไม่สามารถเดือนขึ้นได้ ก็เกิดความเบื่อหน่าย ขาดความกระตือรือร้น ไม่มีแรงจูงใจในการทำงาน ก็จะปฏิบัติงานเพียง敷衍หน้าที่และความรับผิดชอบไปวัน ใบจะทิ่บบุคลากรส่วนหนึ่งเมื่อปฏิบัติงานนานๆ และมีความรู้สึกว่า ไม่มีความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน ก็เกิดความเบื่อหน่าย ขาดความกระตือรือร้น ไม่มีแรงจูงใจในการทำงาน ก็จะปฏิบัติงานเพียง敷衍หน้าที่ และความรับผิดชอบไปวันๆ แบบเข้าชามเย็นชาม โดยไม่มีความรู้สึกผูกพันและรักในองค์กร (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี, 2561)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความผูกพันต่อองค์การ เพราะความรู้สึกผูกพันและมีทัศนคติที่ดีต่อองค์การ จะทำให้

บุคลากรมีความตั้งใจ เด้มใจ ทุ่มเทแรงกายแรงใจ ไม่คิดจะ โยก揄ัยไปทำงานที่อื่น ซึ่งจะช่วยลดปัญหาต่างๆ และจะทำให้บุคลากรเกิดความจริงภักดีต่องค์การเพื่องค์การจะได้มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายและนโยบายขององค์การที่ตั้งไว้

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยผู้ศึกษาได้กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความผูกพันต่องค์การของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนจังหวัด สุพรรณบุรี

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความผูกพันต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์องค์การของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

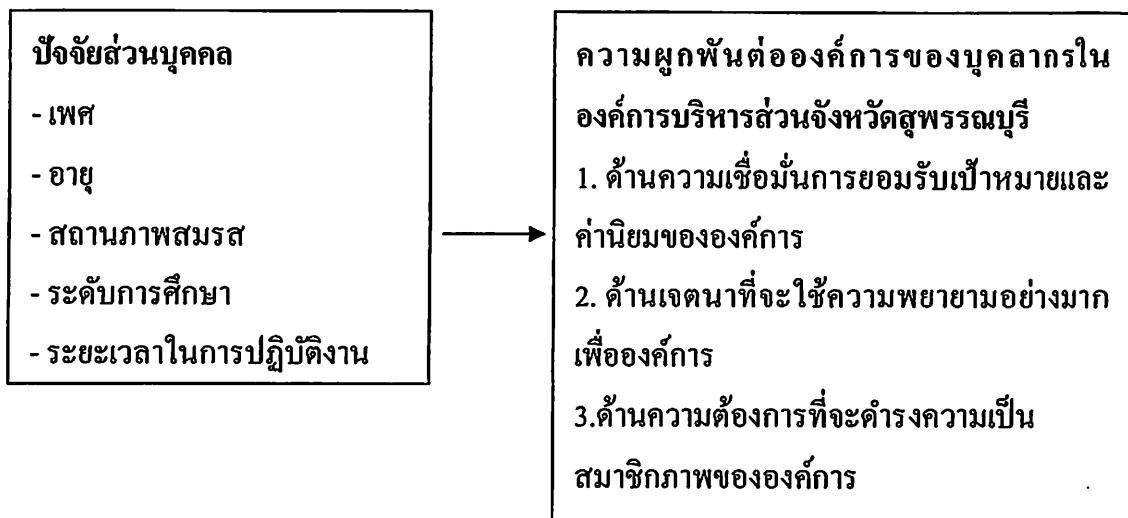
1.3 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

1.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่ใช้ในการวิจัย คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และระดับรายได้

1.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ที่ใช้ในการวิจัยคือ ความผูกพันต่องค์การของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ ความเข้มข้นการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ เจตนาที่จะใช้ความพยายามอย่างมากเพื่องค์การ ความต้องการที่จะดำรงความเป็นสมาชิกภาพขององค์การ จากตัวแปรข้างต้น สามารถเขียนกรอบแนวคิดได้ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

1.4 สมมติฐานการวิจัย

ความผูกพันบุคลากรในองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกันตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเรื่องนี้ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาประกอบด้วย

การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบไปด้วยข้าราชการจำนวน 127 คน ลูกจ้างประจำจำนวน 11 คน พนักงานชั่วคราวจำนวน 185 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 377 คน

1.5.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ความผูกพันต่อองค์กรประกอบไปด้วย 3 ด้าน คือ 1. ความเชื่อมั่นการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร 2. เอกสารที่จะใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อองค์กร 3. ความต้องการที่จะดำรงความเป็นสมาชิกภาพขององค์กร

1.5.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลระหว่าง เดือน พฤษภาคม 2561 – มีนาคม 2562

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้ทราบระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

1.6.2 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา และปรับปรุงการบริหารทรัพยากรบุคคลโดยสามารถนำตัวแปรด้านต่างๆ ไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้คำจำกัดความของตัวแปรต่างๆ ดังนี้

1.7.1 บุคลากร หมายถึง ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานในองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

1.7.2 เพศ หมายถึง เพศของกลุ่มตัวอย่างคือเพศชาย และเพศหญิง

1.7.3 อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ 20-30 ปี, 31-40 ปี, 41-50 ปี และ 51 ปีขึ้นไป

1.7.4 สถานภาพสมรส หมายถึงสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ โสด สมรส หม้าย และหย่าร้าง

1.7.5 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน หมายถึง ระยะเวลาที่บุคลากรเริ่มปฏิบัติงานที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี จนถึงวันที่ตอบแบบสอบถาม

1.7.6 ระดับรายได้ หมายถึง ค่าตอบแทนที่บุคลากรได้รับจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด สุพรรณบุรี ในแต่ละเดือน

1.7.7 ความผูกพันต่องค์การ (Employee Engagement) หมายถึง ความผูกพันของบุคลากรต่องค์การที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่ มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ โดยมีความเชื่อมั่นต่องค์การยอมรับภาระเบี่ยง ข้อบังคับ ค่านิยม และเป้าหมายขององค์การ มีความเต็มใจที่จะทุ่มเทแรงกายแรงใจเพื่อพัฒนาองค์การให้ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ และมีความประณานิษฐ์จะรักษาความเป็นสมาชิกภาพขององค์การเอาไว้ได้แก่

1) ความเชื่อมั่นการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ หมายถึง ความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับเป้าหมาย ค่านิยม วิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ที่องค์การได้กำหนดไว้

2) เจตนาที่จะใช้ความพยายามอย่างมากเพื่องค์การ หมายถึง การที่บุคลากรยอมสละเวลาทำลังรางกาย แรงใจ ความคิดและสิ่งต่างๆ ในการปฏิบัติงานให้องค์การอย่างเต็มที่ โดยมีความมุ่งหวังให้งานประสบความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรที่ได้วางแผนไว้

3) ความต้องการที่จะดำรงความเป็นสมาชิกภาพขององค์การ หมายถึง ความประณานิษฐ์จะปฏิบัติงานในฐานะบุคลากรคนหนึ่งขององค์การอย่างแน่วแน่ โดยไม่มีความคิดที่จะลาออกจาก การเป็นสมาชิกขององค์กร